

NOVO IN PRIJETNO V KS VIČ

Ob predavanjih oživete tovariške vezi

Zapustili smo staro leto s prijetnim tovariškim srečanjem, ob katerem smo položili bilanco naših želja in ustvarjanj. Mnogo več smo si zadali, kot smo realizirali in ob tem spoznali, da je težko dosegati več uspehov, če leži uspeh le na bremenih nekaj aktivistov, ki so ponavadi vedno isti. Prostori, ki smo jih pridobili, še niso dovolj za polet v novo aktivnost, čeprav se je pred pridobitvijo teh za to največ krivila prav prostorska stiska. Oblikovati poživitev pa je ob pasivnosti krajanov skoraj nemogoča, zato smo ugibali, živeti še vedno brez kulturnega društva, kaj in kako pričeti, zlasti računajoč, da so finančna sredstva pičila in le simbolična. Pa je tovariška Franja Bonova, vsestranska aktivistka, skromno predložila, kaj če bi se za začetek le shajali, spoznavali in ob tem, bi vsakdo kaj prijetnega in doživitega izpovedal ter tako zgradili prepotrben medsebojni stik ali most tovarištva, ki je v času aktivizma vojne in še mnogo let po vojni bil najmočnejši adut vseh delovnih in kulturnih uspehov. Tu imamo tudi ljudi, ki so večič bogatih predavanj in njih znanje bi bogatilo neprenehno človeško zahtevo po razvoju, ki ne usahne dokler živimo. Tudi veselih in duhovitih ljudi imamo dovolj, ti pa bodo oplemenitili program z vesele strani in razbili pesimizem, ki se kot plesen utira v vse pore naše vsakdanjosti. Jamranje in črnogledost počevčeta težko stanje življenja, toda kdor se le malo ozre okoli, spoznava, da so bolečine tričetrt človeštva res bolečine, saj tare svet lakota, bolezni, nasilje, brezposelnost. Še vedno smo mi Jugoslovani na stopnici socialistične družbe, kjer teh bolečin ekscesov ne poznamo. Prav zaradi nas vseh smo spoznali, da so ti stiki obvezni za obnovu tovarištva, saj se bomo le na osnovi enotnosti predihali skozi čas, ki zahteva treznost, aktivizem, moralne vrednote. Čas je odkril spoznanja, kako priti do zaželenih uspehov in čas prikazuje, kaj moramo odstraniti, kaj zavira pot nenehnim oblikam razvoja, brez katerega ni življenja. Prav po tej strani, smo tudi mi spoznali, da posedanje zdaj tu, zdaj tam je jalovo in čeprav smo že v pokojju, si želimo kulturnih poživitev, katero brazdo smo že zaozari.

Na sklic in s ciklostilno objavo se je v dvorani KS Vič zbralo čez trideset zelenih poslušalcev, katere je prisrčno pozdravil predsednik Franzot, predal besedo že znanemu humoristu Igorju Križanovskemu, ki je v šaljivi uverturi opustil napetost poslušalcev. To naše prvo srečanje pa je enkratno obogatil Svetozar Guček z dia predavanjem o Ljubljani nekdanj in danes. Popeljal nas je v čas, ko je bila Ljubljana napram današnji še vas, pred nami so se kot iz sanj prebujale zgradbe, cestišča, drevoredi in obogatili smo vso duhovno vsebino časa, v katerega smo tudi mi vtakali, seveda vsak po svoje, življenje in aktivizem. Toplo je bil nagrajen z aplavzom, ki je bil resnično odmev vseh src, ki so v enoinpolurni predstavi ne samo spremljali slikovni prikaz, temveč se bogatili z znanjem, ki ga je sipal, do vseh podrobnosti in vse zaokrožil pač svojstveno njemu z dopitvi že literarnih vrednot. Po predavanju sem prejel spisek vseh predavanj, ki jih lahko nam nudi, z enakim načinom diapozitivov in obenem le pristnih osebnih stikov z temi kraji.

Ker je verjetno še v kateri krajevni skupnosti prisoten interes za to kulturno dejavnost prepisujem ta seznam: 1. Ljubljana, ki je ni več; 2. Od Ljubljane do Aten; 3. Durnimort in njegova okolica; 4. Po smučiščih Komne in Matterhorn; 5. Havi in Perl Harbour; 6. San Francisco; 7. Po sledi Idijancev v Argentino; 8. Švedska – dežela tekačev; 9. Zimske olimpijske igre – Innsbruck; 10. Od Skandinavije do ognjene zemlje. Seveda pa so še tematike iz NOB, pa o temu kdaj drugič podrobneje. Vsa ta predavanja smo vzeli na naši krajevni skupnosti in pregled in težko bi se odpovedali, katerikoli tematiki, saj nosijo vse svoje čare, zlasti, ker je to vse sam doživel, fotografiral in oplemenil z izvirnimi krajevnimi in zgodovinskimi podatki.

Po dolgem kulturnem molku smo, upam, le zaživel, saj smo prvo predavanje zastavili 18. januarja ob 16. uri, kar Gučkovo potovanje na temo: Od Ljubljane do Aten. Za kulturo pri KS Vič Oleg Križanovskij

ZRVS V KO BREZOVICA, VNANJE GORICE IN NOTRANJE GORICE

Uspešno delo

13. decembra lani smo se zbrali na letni programski konferenci rezervnih vojaških starešin krajevnih organizacij Brezovica, Vnanjih in Notranjih Goric. Iz kratkega, vendar vsebinsko bogatega poročila, ki ga je podal predsednik, je bilo razvidno vsebinsko uspešno dvoletno delo.

Glavni poudarek je bil dan strokovnemu izobraževanju članov, delu z mladino, sodelovanju s šolami in krajevno samoupravo ter družbenopolitičnimi organizacijami.

Udeležba članov ZRVS na strokovnih tekmovanjih v topografiji, streljanju in na športnem področju ter rezultati, ki so bili doseženi, so dokaz, da je bil trud poplačan.

Tajnik se je kritično obrnil do tistih, ki se redno ne udeležujejo strokovnih predavanj, kar je osnovni pogoj za strokovno izpopolnjevanje rezervnega starešinskega kadra v JLA, TO in NZ.

Konferenca je kadrovske dopolnila svoje sekcije, ki delujejo v šolah in med mladino sploh ter izdelala zelo ambiciozen načrt za prihodnji dve leti.

Ker sodi organizacija po svoji aktivnosti v sam vrh v naši občini, so bile najzaslužnejšim tovarišem podeljene diplome za uspešno delo; podelil jih je član predsedstva ZRVS občine Ljubljana Vič-Rudnik.

Na koncu smo si ogledali strokovni film »Manevri-83«, ki je prikazal naj sodobnejšo tehniko v JLA, njeno izurjenost ter sodelovanje SLO in ljudstva z našo armado v boju zoper agresorja. T. S.

AKTIVNO DELOVANJE KO RK VIČ

Tudi skromno srečanje naredi prijetno vzdušje

Osnovna šola Marjan Novak – Jovo je tudi to leto gostoljubno odprla vrata KO RK pri KS Vič. Na srečanje so vabili vse krajanje, ki so že napolnili splošnih 70 let, pa so vendarle še čili in zdravi, nekateri še celo družbenopolitično aktivni.

Pravzaprav je omenjeno srečanje v KS postalo že tradicija, brez katerega si ne moremo predstavljati uspešnega zaključka novega leta. Posebno angažiranost in požrtvovalnost je pokazala predsednica KO, Malči Makarovič skupaj s celotnim odborom, saj kljub težki bolezni in invalidnosti žrtvujejo za to humano organizacijo veliko prostega časa.

Srečanje j bilo 14. decembra. V uvodnem pozdravu je vsem prisotnim zaželel srečno, predvsem pa zdravo novo leto predsednik sveta KS Anton Franzot.

Spročen polurni kulturni program so podali učenci osnovne šole gostiteljice in z njim razveselili krajanje. Po končanem uvodnem delu so simbolično nagradili najstarejšo krajanjo in najmlajšo sedemdesetletnico.

Večer se je nadaljeval ob skromni in prijetni zakuski in spročenem vzdušju.

Odbor krajevnega odbora RK Vič je do konca leta 1984 obiskal še vse tiste krajanje, kateri se zaradi bolezni srečanja niso mogli udeležiti.

Krajevni odbor RK se ob tej priliki zahvaljuje vsem DPO v KS za namenjena sredstva, kakor tudi OK SZDL Ljubljana Vič-Rudnik.

Zavedati pa se moramo, da brez izredno velike materialne pomoči krajanov, saj so s plačilom članarine naše delovanje in vzdrževanje omogočili, te humane in nujno potrebne akcije ne bi mogli izpeljati.

Zahvaljujemo se kolektivu Osnovne šole Marjan Novak-Jovo za izkazano pomoč in gostoljubje.

Krajevni odbor Rdečega križa Vič

PRED JUBILEJEM OSNOVNE ŠOLE 7. MAJA Z DOBROVE

Desetletje celodnevne šole

Celodnevna šola 7. maja na Dobrovi bo letos proslavila desetletnico delovanja. Šola so zgradili iz samoprispevka, obiskuje pa jo 380 učencev. V šolskem letu 1974/1975 natančneje 3. februarja leta 1975 se je na tej šoli začelo celodnevno učenje. Na ta korenit preobrat so se pred tem temeljito pripravili, zato težav ni bilo toliko, kot bi morda nekdo pričakoval. Ob tej priložnosti je treba povedati, da so v omenjenem šolskem letu stopile na pot

celodnevne šole šole v Kidričevem, Velenju, Šoštanju in Predosljah pri Kranju in naša šola na Dobrovi, kot prva v Ljubljani.

Pionirsko delo, ki so ga takrat začeli, je bogato obrodi- lo. Šola na Dobrovi se danes lahko pohvali s številnimi priznanji kulturnih in drugih organizacij, saj je njen prispevek k uvajanju celodnevne šole zares velik, pomemben in neizbrisen. Šola na Dobrovi v primerjavi z drugimi

šolami nudi otrokom bistveno več možnosti za uveljavljanje, stik učencev in učiteljev je pristnejši, bolj prijateljski. Bistvena prednost pa je, da učenci vse obveznosti opravijo v šoli, si pri tem med seboj pomagajo, s tem pa je vzgoja popolnejša in otroci lažje zrastejo v mladino, ki že ima delovne navade. Delovnik učencev je namreč dolg

prav toliko kot delavnik učiteljev. Slovesnost ob jubileju bodo na Dobrovi združili s slovenskim kulturnim praznikom, 14. februarja, tedaj pa bomo o šoli, na katero smo lahko zares ponosni, še poročali.

DANILO HINIČ

Hedvika Lešnik, ravnateljica: »Celodnevna šola ima vrsto prednosti pred drugimi osnovnimi šolami. Ta šola prinaša predvsem spremenjene odnose. V hiši, v kateri se skupaj učimo, igramo, preživimo ves dan, učitelji niso nekakšna avtoriteta, otroci pa subjekt, s katerim bi ravnali od zvonjenja do zvonjenja. Mnogo bližji smo si. Odnosi so bolj topli, človeški.«

Vesel in ponosno je pripovedoval **Boštjan Rihar** iz 7. a o svoji šoli: »Samostojno učenje (ali SU po učencev) pri nas imenujemo tovariška pomoč. V teh dveh urah boljši učenci ali pa tovarišiča pomagajo tistim, ki snovi ne obvladajo dovolj oziroma česa ne razumejo. V tem času naredimo tudi vse »domače« naloge, tako, da nam zvezkov in knjig ni treba nositi domov.«

Najmlajša sogovornica, **Romana Hudnik** iz 3. b je doma iz Kozarij in šolski avtobus ustavi skoraj pred njihovim domom. Svojo šolo ima zelo rada in prav je tako, saj bi bila rada kirurginja, do tja pa je še zelo dolga pot. Sedaj jo medicina še ne zanima kdo ve kako, zato pa raje hodi v dramski krožek, h gimnastici, pa tudi v glasbeno šolo – h klavirju.

Neli Tomšič iz 8. b je marljiva učenka in morda je prav zato urednica šolskega radia. Ta radio pa ni karsibodi: vsak teden učenci poslušajo šolske novice, ko pa ima kdo rojstni dan, mu zavrtijo glasbo po želji, za nameček pa pripravljajo tudi ugankke. Kljub radijski dejavnosti pa Neli obiskuje še dramski in biološki krožek.

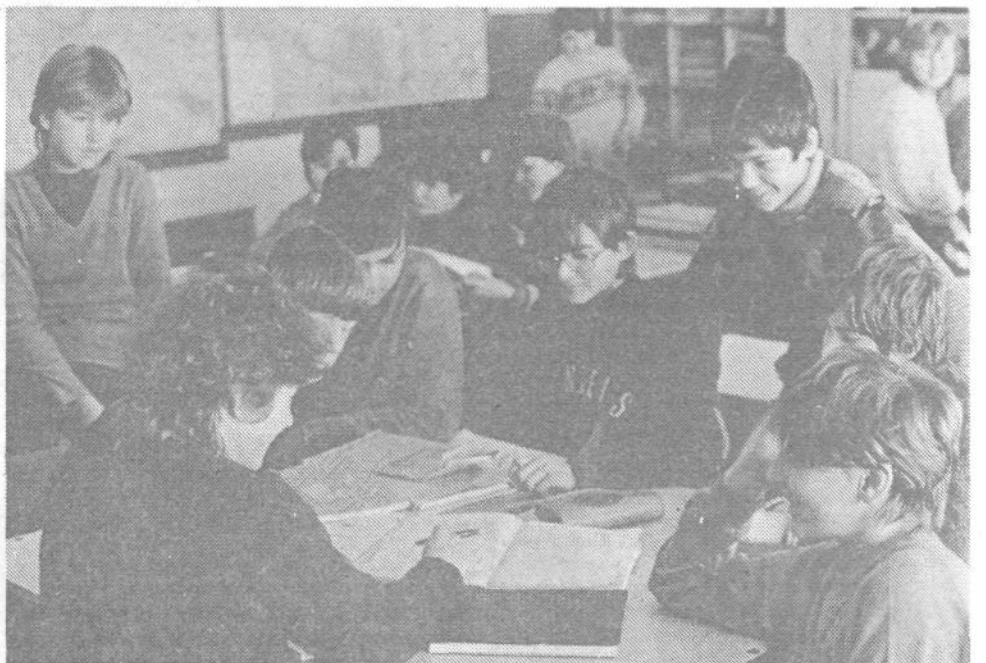
Danica Novak že dolgih 32 let uči otroke slovensčine in pravi: »Prej so bili otroci preveč obremenjeni z domačim delom. V celodnevni osnovni šoli potrebno znanje pridobijo precej lažje. Kar zadeva slovenski jezik opažam, da otroci radi sledijo pouku, z veseljem tudi berejo, saj jih veliko tekmuje za Cankarjevo bralno značko, nekateri pa tudi za Prušnikovo.«

Ko je bila ura dvanajst, so na kosilo prišli učenci četrtega razreda. Povedali so, da je kosilo dobro – pa ne le ob našem obisku – marveč kar vsak dan. Tokrat je bila po juhi glavna jed rižota in jabolko za poobedeč. Razigrani otroci so povedali, da tudi take dobrote kot so štruklji ali češpljevi cmoki, na njihovem jedilniku niso nikakršna izjema. Za hude lakotnike imajo prijazne kuharice tudi dovolj posluha, tako da »repete« ni neznanca. Kot zanimivost naj omenimo, da samo 14 otrok ne kosi v šoli, to pa zategadelj, ker stanujejo v neposredni bližini šole. Poleg kosila imajo otroci v šoli tudi malico, najmlajši pa še zajtrk.

Med uro telesne vzgoje je bilo živahno, morda zato, ker pred fotoaparatom košarkarska žoga kar ni in ni hotela skozi obroč. Sicer pa je košarka le eno od veselih dobroviških otrok. V njihovi šoli se med šolskim letom zvrsti skoraj 50 različnih krožkov, tako da se prav vsakdo lahko vključi v dejavnost, ki ga najbolj pritegne. Letos so kupili tudi dva ZX spectruma in že kar precej otrok se je spoznalo z osnovami programiranja oziroma s programskim jezikom basicom. Omeniti velja tudi prvi podvig zgodovinskega krožka, ki je – verjetno ali ne – izdal celó knjigo z naslovom »Moj kraj med NOB«, za kar so učenci prejeli nagrado viške raziskovalne skupnosti. Razvejanost vseh dejavnosti je zares izredna.

Samostojno učenje je velika pridobitev celodnevne osnovne šole. Na sliki so učenci sedmega a razreda, ki so se, ko smo vstopili v razred, ukvarjali s fizikalnimi problemi. Nekateri so snov razumeli, nekateri pa ne povsem, zato so se zbrali v skupine in ko so si razjasnili vse nejasnosti so se lotili še domačih nalog. In vsi so jih naredili. Kdo ve, koliko bi jih prišlo naslednji dan v šolo brez narejene domače naloge ali morda z napačno rešeno, če si prej ne bi bili pomagali. V celodnevni osnovni šoli, kjer imajo za nameček še desetletne izkušnje, se kaj takega pač ne more zgoditi. Ker učenci v šoli opravijo vse obveznosti, se popoldne lahko posvetijo športu, ali čemu drugemu. Otroci iz drugih šol so za to prikrajsani.